

РЕШЕНИЕ

№ 19554

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Р.Г.Б.

при участието на секретаря АЛ.Н.К.
като разгледа докладваното от Р.Г.Б. Гражданско дело № 20231110110255 по описа за 2023 година

Настоящото дело е образувано по искова молба на „ЗЕАД БВИГ“ АД срещу „ОЗК 3“ АД, с която е предявен иск с правно основание чл. 411 КЗ.

Ищецът извежда субективните си права при твърдения, че между него и собственика на л.а. м. “М” съществувало застрахователно правоотношение, възникнало въз основа на договор за застраховка “Каско”- застрахователна полица № *****/ 22.11.2021г., с предмет л.а. м. “М”, с период на застрахователно покритие 22.11.2021г.- 21.11.2022г. Същият навежда твърдения, че на 17.06.2022г., в гр. Сандански, е настъпило пътно-транспортно произшествие (ПТП), представляващо покрит застрахователен риск, при което водачът на л.а. м. “Ф” не упражнил достатъчен контрол върху управляваното от него МПС и ударил паркираният л.а. м. “М”. В исковата молба са развити съображения, че ПТП е настъпило поради нарушаване правилата за движение по пътищата от водача на л.а. м. „Ф”. Ищецът сочи, че собственикът на увредения автомобил уведомил застрахователят по застраховка “Каско”- ищец, за настъпилото застрахователно събитие, за което била образувана щета № *****, по която било определено застрахователно обезщетение в размер на 1496,84 лева и били направени ликвидационни разноски в размер на 25 лева. Ищецът поддържа, че гражданската отговорност на водача на л.а. м. “Ф” била застрахована от ответника по задължителна застраховка “Гражданска отговорност на автомобилистите”. Същият е релевирал твърдения, че бил предявил претенцията си пред застрахователя на гражданската отговорност на водача на л.а. м. “Форд”, който платил сумата 759,49 лева, като неплатена останала сумата 762,35 лева.

При изложените фактически твърдения, ищецът моли съда да постанови решение, с

което да осъди ответника да плати сумата 762,35 лева, представляваща платено по застраховка „Каско“- застрахователна полица № *****/ 22.11.2021г., обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 17.06.2022г., за което е образувана застрахователна полица щета № *****. Претендира присъждане на законна лихва и разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор от ответната страна, в който се изразява становище за неоснователност на предявения иск. Ответникът твърди, че с изплащане на сумата 759,49 лева, действителната стойност на вредите е възстановена.

В обобщение, ответникът счита предявеният иск за неоснователен и моли същият да бъде отхвърлен.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На 22.11.2021г. между ищеца и собственика на л.а. м. “М” е сключен договор за застраховка “Каско”, под формата на застрахователна полица № *****, с предмет л.а. “М”, с рег. № *****, с период на застрахователно покритие 22.11.2021г.- 21.11.2022г.

На 17.06.2022г. в гр. София е настъпило ПТП между л.а. м. “М” и л.а. м. “Ф”.

Собственикът на увредения автомобил уведомил застрахователят по застраховка “Каско“- ищец, за настъпилото събитие, за което била образувана щета № *****, по която била определено застрахователно обезщетение в размер на 1496,84 лева.

Относно размера на вредите пред настоящата инстанция е назначена съдебно-автотехническа експертиза, съгласно заключението на която средната пазарна стойност на вредите по л.а. м. “М” към момента на настъпване на застрахователното събитие е 2087,38 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното от правна страна:

Релевантните към предмета на спора въпроси са наличието на валиден договор за имуществено З, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лицето, с което ответникът се намира в застрахователно правоотношение, е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят е платил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

Като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелства са обявени обстоятелствата, че между ищеца и собственика на увредения автомобил е сключен договор за застраховка „Каско“, че ответникът е застраховал гражданската отговорност на водача на л.а. м. “Ф“, че в срока на застрахователно покритие- на 17.06.2022г., е настъпило събитие, представляващо покрит застрахователен риск, че ищецът е платил застрахователно обезщетение на собственика на увредения автомобил, че механизмът на ПТП е такъв, както е описан в исковата молба.

Спорен между страните е въпросът за размера на вредите.

Съгласно заключението на авто- техническата експертиза, всички вреди по увредения автомобил се намират в пряка причинна връзка с механизма на ПТП, а възстановяването на вредите по средни пазарни цени към датата на настъпването им е на стойност 2087,38 лева.

С разпоредбата на чл. 400, ал. 1 КЗ е дадена дефиниция на понятието действителна застрахователна стойност– стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество.

Като относима следва да бъде цитирана постановената по КЗ (отм.) практика по решение № 167 / 11.05.2016г. по т.д. № 1869 / 2014 г. на ВКС, ТК, II т.о., с която по поставения материалноправен въпрос е отговорено, че съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.) застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. В съдебната практика- решение № 235 от 27.12.2013г. по т.д. № 1586 / 2013г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 37 от 23.04.2009г. по т.д. № 667 / 2008г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 209 от 30.01.2012г. по т.д. № 1069 / 2010г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 115 от 09.07.2009г. по т.д. № 627 / 2008г. на ВКС, ТК, II т.о. и др. е прието, че обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Този принципен отговор следва от разпоредбите на чл. 400, ал. 3 КЗ във връзка с чл. 400, ал. 2 КЗ, уреждащи, че когато между страните по застрахователния договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество (ал. 2), т.е. по пазарната му стойност.

С решение № 141 / 08.10.2015г. по т.д. № 2140/ 2014г. на ВКС, ТК, I т.о., по въпроса за начина на определяне на дължимото обезщетение за имуществени вреди, включително и при пълно погиване на застрахованото имущество, е възприета практика на ВКС: решение № 37 от 23.04.2009г. по т.д. № 667/ 2008г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 79 от 02.07.2009г. по т.д. № 156/ 2009г. на ВКС ТК, I т.о., решение № 22 от 26.02.2015г. по т.д. № 463/ 2014г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 209 от 30.01.2012г. по т.д. № 1069/ 2010г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 235 от 27.12.2013г. по т.д. № 1586 / 2013 г. на ВКС, ТК, II т.о., че застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума.

Съгласно [чл. 15, ал. 4 от Наредба № 24 от 8.03.2006 г.](#) обезщетението за вреди на моторни превозни средства се определя по методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, съгласно приложения № 1– 6. Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" по Наредба № 24 от 8.03.2006 г. на КФН, съгласно [чл. 4](#) от нея, представлява указание за изчисляване на размера на щетата на МПС в случаите когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз- в т.см. [решение № 52 от 8.07.2010г.](#) по

т.д. № 652/2009г. на ВКС, ТК, I т.о.; решение № 109/ 14.11.2009г. по т. д. № 870/2010г., решение № 153/22.12.2011г. по т.д. № 896/2010г.; решение № 209 от 30.01.2012г. на ВКС по т.д. № 1069/2010г., II т.о., с което на материалноправния въпрос относно за приложимостта на утвърдената с [Наредба № 24/ 08.03.2006г.](#) на КФН Методика към имуществената застраховка "Каско на МПС" и значението \square за размера на дължимото от застрахователя застрахователно обезщетение е даден отговор, че "Методиката по [Наредба № 24/08.03.2006 г.](#) на КФН не е задължителна, а съставлява указание относно начина на изчисляване на размера на щетата на МПС от застрахователя в случаите, когато на същия не са представени надлежни доказателства(фактури) за извършен ремонт на МПС в сервиз и когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. Даденото в този смисъл разрешение важи както за обезщетението по [чл. 226 КЗ](#), така и при иск по [чл. 213 КЗ](#)". При изчисляване на обезщетението не следва да се прилага и коефициента на овехтяване. В т.см. решение № 79 от 2.07.2009г. на ВКС по т.д. № 156/ 2009г., I т.о: „Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно доказания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност"; решение № 6 от 2.02.2011г. на ВКС по т.д. № 293/ 2010г., I т.о. Обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Нормата на чл. 208 ал. 3 КЗ във връзка с чл. 203 ал. 2 КЗ във връзка с ал. 4 КЗ, изрично урежда, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество (ал. 2) , т.е по пазарната му стойност. В тази насока ВКС се е произнесъл и в решение № 115 от 09.07.2009г. на ВКС по т.д. № 627/ 2008г., II т.о., ТК и решение № 209 от 30.01.2012г. на ВКС по т.д. № 1069/ 2010г., II т.о., ТК. Конкретиката на случая сочи, че действителната стойност на увреденото имущество е 2087,38 лева, а е платената от ищеца сума- 1496,84 лева и е направил ликвидационни разноски в размер на 25 лева. Не се спори, че ответникът е погасил чрез плащане сумата 75,49 лева, поради което дължима е останала сумата 762,35 лева. При това положение предявеният иск следва да се уважи изцяло.

По отношение на разноските:

При този изход на делото в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски. Същият е направил искане за присъждането им до приключване на съдебното дирене пред първоинстанционния съд и е представил доказателства, че е направил разноски за държавна такса в размер на 50 лева и депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 250 лева. В полза на ищеца следва да бъде присъдено и юрисконсултско възнаграждение в размер на

400 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ОЗК- 3“ АД, с ЕИК *****, да плати на „ЗЕАД Б.В.И.Г“ ЕАД, с ЕИК *****, сумата 762,35 лева (седемстотин шестдесет и два лева 35 ст.), представляваща платено по застраховка „Каско“- застрахователна полица № *****/ 22.11.2021г., обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 17.06.2022г., за което е образувана щета № *****, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба- 27.02.2023г., до окончателното изплащане на сумата, на основание чл. 411 КЗ и сумата 700 лева (седемстотин лева), представляваща направени пред първоинстанционния съд разноси, основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____